

Cantonspark

Nieuwsbrief december 2021

NIEUWSBRIEF CANTONSPARK

REDACTIE: Rob Samson, Angelique Bosch van Drakestein, Christine Schut, Greet de Lange, Geertje Bakker

Stichting Vrienden van het Cantonspark

Secretaris: Mevr. G.H.J. de Lange - Meijer, Rembrandtlaan 29, 3741 TA Baarn
Tel: 035 - 541 3356. secretariaat@cantonspark.nl. www.cantonspark.nl

Voorplaat omslag: Wilde kardinaalsmuts (*Euonymus europaeus*)

STEUN

STICHTING VRIENDEN VAN HET CANTONSPARK

Voor een bijdrage van minimaal € 18,50 per jaar bent u donateur van de Stichting Vrienden van het Cantonspark. U steunt ons daarmee om het Cantonspark als waardevolle tuin voor Baarn te behouden. Voor het aanmelden vult u het formulier in dat te downloaden is als PDF of als Word document en opstuurt naar de penningmeester van de Stichting Vrienden van het Cantonspark, Plantage 37, 3742 DM Baarn of stuur een email naar penningmeester@cantonspark.nl. Stort uw bijdrage op rekening bankrekening RABO Bank, IBAN: NL58 RABO 0360 2744 71 BIC: RABONL2U t.n.v. Vrienden van het Cantonspark.

Donaties en giften - de fiscus helpt mee

Geven aan goede doelen kan voor een vermindering in de belasting zorgen, maar dit is niet altijd het geval. Bij deze een paar zaken waar u rekening mee kunt houden.

Als u in een jaar uw giften geeft, mag u deze aftrekken voor de inkomstenbelasting, maar alleen als het goede doel aan voorwaarden voldoet. In bepaalde gevallen kunt u meer aftrekken dan dat u heeft gegeven! Dit is het geval met een culturele ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling). De Stichting Vrienden van het Cantonspark is een culturele ANBI. Als u 100 euro geeft, mag u 25% extra aftrekken voor de inkomstenbelasting. Dit is dan €125.

Nu heeft u hier alleen wat aan als u giften geeft als u meer dan de drempel van 1% van uw inkomen weggeeft. Deze drempel wordt in uw belastingopgave vanzelf berekend. Geeft u minder dan die 1% weg, dan heeft u geen aftrek. Bij een inkomen van 30.000 euro dient u dus een drempel van 300 euro in acht te nemen, voordat u een gift daadwerkelijk kunt aftrekken voor de inkomstenbelasting.

Aftrek kan wel worden gerealiseerd als u een schriftelijk vastgelegde periodieke gift doet. Indien u dat voor alle giften doet, kunt u alle giften in mindering brengen voor de inkomstenbelasting, zonder rekening te houden met de drempel van 1%, maar ook geldt er dan geen maximum. Ook bij periodieke giften geldt dat een gift aan een culturele ANBI met 25% wordt verhoogd voor de fiscale aftrek. Mocht u interesse of vragen hebben over periodieke giften, neem dan gerust contact op met de penningmeester, Astrid Binnekamp, via penningmeester@cantonspark.nl.

INHOUD

- 3 Redactioneel voorwoord
- 4 Voorwoord van het bestuur
- 8 Een muurschildering voor Johanna Westerdijk
- 9 Hanneke Rutgers en Jan Herling zijn vrienden van het Cantonspark
- 13 'Ja, ik wil' in Cantonspark
- 15 Berken
- 21 Twee nieuwe Magnolia's in het Cantonspark
- 29 Voortgang restauratie Cantonspark

REDACTIONEEL VOORWOORD

Steeds meer vrienden

Eén van de grote voordelen van meewerken aan de nieuwsbrief van de Stichting Vrienden van het Cantonspark is dat ik er steeds meer vrienden bij krijg in Baarn. Dat is niet alleen fijn omdat ik redacteur ben van de Baarnsche Courant en zoveel mogelijk Baarnaars wil leren kennen, maar ook omdat het ‘gewoon’ leuke en aardige mensen zijn. Ik heb voor mijn rubriek ‘Vrienden van het Cantonspark’ mooie gesprekken gevoerd met Betty en Tera Naafs, Paul van Hutten en Marina Jonxis en recent Jan Herling en Hanneke Rutgers. Met de laatste twee ontstond een mooie ruilhandel met stekjes en walnoten.

Vanwege mijn vrijwilligerswerk als redacteur was ik ook welkom tijdens de ‘vrijwilligerspicknick’ die dit jaar een luxe uitvoering kende. Het werd een mooie en tegelijk emotionele bijeenkomst. Vrijwilligers die elkaar niet kenden kwamen bij elkaar aan tafel. Het Cantonspark bleek een mooie verbindende factor. Het afscheid van Gusta van Kleij zullen alle aanwezigen zich blijven herinneren. Evenals het heerlijke eten en de welgemeende toespraken

van Wil de Vrey. Wat ook opviel is dat veel handen licht werk maakten. Het meest tijdrovend was na afloop het tellen van het bestek.

Het was de bedoeling, als u dit leest, dat u een bezoek had kunnen brengen aan Lumineus. Een bijzondere manier om het Cantonspark op een andere manier te bekijken. Helaas is het evenement vanwege de aangescherpte coronamaatregelen verplaatst naar februari. Ik ben heel benieuwd en ga me zeker een avond onderdompelen in het lichtspektakel.

Christine Schut

Deze bijen genieten van de klaproos die in het voorjaar is ingezaaid langs het hek aan de Piet Heinlaan (foto: Christine Schut, 21 september 2021)

VOORWOORD VAN HET BESTUUR

Een intensief half jaar ligt achter ons. Vrijwilligers zijn weer volop aan het werk. Een stop voor het aannemen van nieuwe vrijwilligers in verband met corona, kon in oktober worden omgezet. Vrijwilligers zijn weer hartelijk welkom en de tuinbaas kan niet zonder hen, zij zijn hard nodig.

In juli konden de rondleidingen weer worden opgestart, wel met van tevoren aanmelden. Daar is goed gebruik van gemaakt. Een gids voor de rondleiders, oude en nieuwe, is in de maak.

Sinds het park gerestaureerd is, is het er veel drukker. Menig bruidspaar heeft zich laten fotograferen en er heeft zelfs een huwelijksaanzoek plaats gevonden. De paden zijn nu goed berijdbaar voor rolstoelen en scootmobielen. Bij de ingang van de Abel Tasmanlaan is speciaal voor hen een oprit gemaakt. Yoga groepjes zijn ook regelmatig in het park te vinden.

Om toch even te kunnen uitrusten of gewoon maar even genieten, hadden we twee houten banken neer gezet waarvan dankbaar gebruik is gemaakt. Inmiddels konden in november eindelijk de geplande banken geplaatst

De picknick voor de vrijwilligers kon gelukkig zonder coronabeperkingen op 21 augustus plaats vinden (foto Leendert van Zanten).

worden, waarvan er zeven gedoneerd zijn en is een groot gedeelte van de perken gevuld met de bestelde planten. De laatste maand van het jaar is extra veel inplantwerk verzet door enkele vrijwilligers onder leiding van Angelique Bosch van Drakestein en Hans Knotters. Bij de ingangen van het park zijn vitrines met de omgangsregels, de openingstijden etc. voor het park aan het hek opgehangen. Hopelijk houdt men zich ook aan de regels.

Kon de picknick voor de vrijwilligers vorig jaar niet doorgaan, op 21 augustus hebben we hen 's middags

een heerlijke Indische maaltijd aangeboden, verzorgd door onze PR man Rob Samson en zijn zoon Dennis. Het was een groot succes. Het was heel fijn was dat onze trouwe "koffievrijwilligster" Gusta van Kleij, ondanks haar ernstige ziekte, daarbij nog aanwezig kon zijn, op 18 september is zij helaas overleden. Heel wat kunnen koffie en kopjes zijn in de loop van de jaren door haar handen gegaan, haar vriendelijke lach en betrokkenheid zullen we missen.

Die 21^e augustus was helemaal een drukke dag, was er dus 's morgens nog gewerkt, in de loop van de ochtend

Het dameskoor Rose & Rouge in het park.

werd op de colonnade een bronzen kunstwerk van Barbara Meijhuizen onthuld voor genodigden. Overigens dienen alle bijzondere activiteiten altijd in overleg met de tuinbaas te gaan.

Geen Cultureel Festival dit jaar, wel een Open Deuren Route op zaterdag 4 september. In het park stond een kraam met promotiemateriaal om bekendheid te geven aan de Stichting en voor het inschrijven van nieuwe donateurs. Ook werd de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan een korte rondleiding. Om 15.00 uur kwam Rose & Rouge

zingen in het park, dat trok de nodige bezoekers evenals het optreden van Karakter bij de Wintertuin.

Grappig was een verzoek van een docent van de Hanze Hogeschool in Groningen. Hij wilde graag zaden van de zakdoekjesboom. Eerst konden we niet aan zijn verzoek voldoen, maar een maandje later lagen er erg veel zaden onder de boom. Een zak met 22 zaden, per twee verpakt in een papieren zakdoekje is naar Groningen verstuurd en in dank ontvangen. T.z.t. zullen we horen hoe het met de zaden is gegaan.

Plezierig is te kunnen melden dat Dirk Kooiman weer togetreden is

De kraam van de stichting met promotiemateriaal en om donateurs te werven tijdens de Open Deuren Route.

tot het bestuur. Hij verlicht de taak van de secretaris o.a. als notulist, agendaopsteller en is ook praktisch werkzaam geweest bij het organiseren van de maaltijd voor de vrijwilligers. Niet iedereen is waarschijnlijk op de hoogte van het feit dat Dirk betrokken was bij de oprichting van de Stichting Vrienden van het Cantonspark. Hij is dus “teruggekeerd op het nest”.

Aan het eind van het jaar willen wij graag iedereen heel hartelijk bedanken voor de steun, financieel en praktisch, die wij als Stichting Vrienden van het Cantonspark hebben mogen ervaren. Fijn ook dat veel mensen ons hebben laten weten hoe prachtig zij het park nu vinden.

Het heeft ons ook een aantal nieuwe donateurs opgeleverd waar we heel blij mee zijn. Het is een stukje waardering voor de inspanning van allen die, beroepsmatig of als vrijwilliger, zich in het afgelopen jaar voor het park hebben ingezet.

Het Bestuur van de Vrienden van het Cantonspark hoopt dat u mooie feestdagen hebt gehad en wenst u een gezond en voorspoedig 2022.

Het bestuur

EEN MUURSCHILDING VOOR JOHANNA WESTERDIJK

Sinds enige jaren zijn in de stad Utrecht aandachttrekkende muurschilderingen te zien van historische wetenschappers: Christophorus Buys Ballot, Leonard Ornstein, Henri van 't Hoff en (in november 2021) van Caroline Bleeker. Hoog tijd om hier een muur aan toe te voegen met de beeltenis van Johanna Westerdijk.

Vanuit die gedachte hebben Jacqueline Castelijns en Marieke Bemelman onder de naam SPORE het initiatief genomen voor het realiseren van zo'n muurschildering in de Utrechtse binnenstad. Een initiatief dat het Westerdijk Institute van harte ondersteunt en dat ongetwijfeld ook op uw sympathie zal mogen rekenen.

SPORE heeft inmiddels een haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd waarbij een inventarisatie is gemaakt van geschikte muren, en een planning en begroting zijn

opgesteld. Tevens zijn contacten gelegd met de gemeente Utrecht, met de eigenaren van verschillende panden en met kunstenaarscollectief De Strakke Hand dat de schildering zal uitvoeren.

Om de circa 5,5 x 9 meter grote muurschildering voor Johanna Westerdijk te realiseren is ruim € 25.000 nodig. Dankzij een garantiesubsidie van Stichting Willie Commelin Scholten is een solide basis gelegd voor de eerste € 15.000. Voor het bijeenbrengen van het nog ontbrekende bedrag doen wij een beroep op de steun van 'schoone geesten' die sympathiseren met ons initiatief.

De 'grand lady of phytopathology' Johanna Westerdijk heeft bij u geen introductie, reden waarom wij u benaderen. SPORE hoopt u te mogen vragen de goede zaak te willen steunen, zo mogelijk door middel van een financiële bijdrage.

SPORE is een initiatief van *Jacqueline Castelijns* en *Marieke Bemelman*, opgezet om wetenschapper *Johanna Westerdijk* (1883–1961) bekend te maken bij een breder publiek.

Jacqueline Castelijns | interim- en veranderingsmanagement
info@castelijns-ivm.nl | 06 – 51313295

Marieke Bemelman | boekproducties en communicatieadvies
info@connectinglink.nl | 06 - 20683460

HANNEKE RUTGERS EN JAN HERLING ZIJN VRIENDEN VAN HET CANTONSPARK

‘We werken als zaterdagploeg steeds efficiënter’

Het Cantonspark heeft gelukkig vele vrienden. U als lezer van deze nieuwsbrief rekent zich daar ongetwijfeld ook toe. Op deze plek willen we elke uitgave een vriend -vrijwilliger, donateur, bestuurslid- van het Cantonspark aan u voorstellen. Wat is voor hem of haar de reden zich belangeloos in te zetten voor het behoud van het park. In deze editie: Jan Herling en Hanneke Rutgers die op

zaterdagochtend hun handen uit de mouwen steken om te helpen het park te onderhouden.

„Ik ben acht jaar geleden begonnen als vrijwilliger en meteen donateur geworden. Ik denk dat Jan er drie jaar geleden is bijgekomen”, steekt Hanneke Rutgers van wal. „Ik ben ook vrijwilliger geworden omdat ze toen behoefte hadden aan sterke mannen”, vult Jan Herling aan. De dames kunnen een glimlach niet onderdrukken, Jan ziet er de lol wel van in. Herling bekent geen donateur

Jan Herling en Hanneke Rutgers zijn twee van de vrijwilligers e het Cantonspark op zaterdag onderhouden. (foto: Christine Schut).

Hanneke Rutgers en Jan Lanjouw in de wintertuin (1980 of 1981).

te zijn. „Maar ik betaal graag dubbelop, dus dat heft elkaar op”, aldus zijn wederhelft.

„We steunen allebei allerlei organisaties, op het Cantonspark na, zijn dat allemaal verschillende. De natuur interesseert me en het is een mooi park, dat interesseert me ook. Vandaar.” Hanneke Rutgers weet nog dat ze voor het eerst in het Cantonspark kwam. „Dat was in 1980, toen zijn we vanuit Delft in Baarn komen wonen. Toen stonden de bananenbomen nog in de Wintertuin en was er af en toe een expositie, ik herinner me nog een succulentententoonstelling.”

Jan vult aan: „We hebben nog foto’s waarin we in een mistige Wintertuin staan. Ik was goed bevriend met de zoon van professor Lanjouw, die in zijn werkzame leven de scepter zwaaide over het park namens de Universiteit Utrecht. Het planten van de Lanjouwboom was voor ons ook aanleiding door het park te wandelen. Ik wil graag dat in dit dorp mooie dingen in stand worden gehouden. Zo zie je maar dat het niet alleen het groen is dat ons bindt met het park, want Frank Muysers die in de hortulanuswoning is opgegroeid, is een goede vriend van me.”

Hanneke Rutgers is tevreden over de restauratie. „Het is erg mooi geworden, al vrees ik wel de hoeveelheid werk en de deskundigheid die daarvoor nodig is. Dat moet wel binnen een paar maanden worden geregeld. Er moeten vrijwilligers worden geselecteerd die wat verstand van zaken hebben. Ik ben voorstander van een trainingstraject en professionele begeleiding. Want ik zie weleens dingen misgaan. Zoals zaailingen die worden weg geschoffeld of gras dat wordt afgebroken in plaats van eruit te trekken. Je moet weten wat de bedoeling is en niet alleen zwarte grond proberen te creëren.”

„Maar het is leuk werk op de zaterdagochtend. We zijn op een leuke, gezellige manier met een groepje buiten lekker bezig. Als je na een uurtje of drie klaar bent, zie je wel dat je iets hebt gedaan. Ik heb altijd mijn telefoon met plantenapp bij me. Ik vind het leuk uitleg te geven over planten. De ene keer weet ik het zelf, de andere keer zoek ik het op in de app.” De app die Hanneke gebruikt is de gratis app Plantnet.

„We zijn gemiddeld met vijftien vrijwilligers. Allemaal 60-plussers, dat is tegenwoordig inherent aan vrijwilligerswerk. Bovendien denk ik

dat jonge mensen vaak geen groene vingers hebben, dat komt in de loop der jaren”, denkt Hanneke. Die het ook waardeert dat de vrijwilligers worden verwend door Greet de Lange of de helaas onlangs overleden Gusta van Kleij.

Jan Herling en Hanneke Rutgers hebben beiden in Delft gestudeerd waar ze elkaar hebben leren kennen. „Jan komt oorspronkelijk uit Rotterdam, ik uit Arnhem. We zochten destijds een woning ten

Hanneke Rutgers bezig in het park.

oosten van Amsterdam, waar Jan werkte. Toen we in Baarn uit het station stapten, dachten we: ‘Hier willen we vast wel wonen’, blikte Hanneke terug. Jan is elektrotechnicus, Hanneke bouwkundige. „Omdat ik ben begonnen als ambtenaar bouw- en woningtoezicht heb ik Baarn snel goed leren kennen. Het is een prachtige plaats, ik heb me hier ook nooit onveilig gevoeld.”

Op de vraag of ze nog wensen hebben voor het Cantonspark, antwoordt Jan Herling: „Het zou mooi zijn als je het park een boom cadeau kunt doen. En ik vraag me af of er voldoende bewustzijn is bij de Baarnse bevolking dat het Cantonspark geen Pekinguin is. Het is geen speeltuin, je moet alle bomen, planten en struiken met rust laten, er zitten zeldzame en bijzondere exemplaren tussen. Er zijn verschillende clubjes die het Cantonspark gebruiken. Ik zag pas mannen die touwen om bomen hadden gebonden en die bomen gebruikten als tegengewicht voor hun training. Dat lijkt me niet de bedoeling.”

„Ik mis nog wel de naambordjes bij de bomen en planten. Verder

wil ik graag meewerken het park verder te laten groeien en bloeien”, aldus Hanneke. „Ik vind het ook fijn dat Hans Knotters er vaker bij is op zaterdag. En ik vind het wel bijzonder dat iedereen op de fiets of lopend naar het park komt. En dat zelfs iemand uit Hilversum de moeite neemt te komen helpen. Wat mij betreft zou het mooi zijn als we elke week kunnen werken en misschien is flexibiliteit ook wel fijn. Dan kun je iedereen een stuk toewijzen om bij te houden voor onderhoud en kun je zelf bepalen wanneer je onkruid komt wieden. Er zijn vast meer mensen die vaker dan twee keer per maand willen komen werken”, denkt Hanneke. Ze vervolgt: „Het leuke van één of twee keer in de maand werken is wel dat iedereen er dan is. Als de borders zijn aangeplant, komt er veel werk op ons af. Dan kun je er zo vijftien mensen extra bij gebruiken, al moeten die ook worden aangestuurd.”

Jan Herling merkt tot slot op dat er steeds efficiënter wordt gewerkt. „Het afvoeren van onkruid bijvoorbeeld. Als er veel is, haalt Hans Knotters het machinaal op. Dat scheelt een hoop tijd met steeds heen en weer lopen met een kruiwagen.”

Christine Schut

‘JA, IK WIL’ IN CANTONSPARK

De in Baarn getogen Eloge-Kay Ayinkamiye (31) heeft vrijdagavond 13 augustus zijn vriendin Louise Legtenberg verrast door haar ten huwelijk te vragen in het Cantonspark. De dame kwam nietsvermoedend vanuit Utrecht naar Baarn, ze dacht om te wandelen, maar eenmaal in het Cantonspark aangekomen, trof zij haar vriend aan in een mooi pak bij een mooi gedekte tafel. Kay en twee vrienden hadden de pergola sfeervol verlicht. Louise kon niet anders dan ‘ja’ zeggen toen Kay voor haar op zijn knieën ging. Zonder enige twijfel zei ze ‘ja’. Samen hebben ze daarna romantisch gedineerd in het park.

Kay liep al een tijdje rond met de gedachte zijn vriendin op een originele manier ten huwelijk te vragen. „Ineens wist ik dat dat in het Cantonspark moest gebeuren, ik vind het hier altijd prachtig.” Ayinkamiye nam contact op met de gemeente Baarn, die hem doorverwees naar Stichting Vrienden van het Cantonspark, die over het park waakt. Het bestuur was graag bereid mee te werken. Voorzitter Angelique Bosch van Drakestein was vrijdagavond persoonlijk aanwezig om het huwelijksaanzoek mogelijk te maken. „Ik wilde eerst de colonnade versieren, want die vind ik heel mooi, maar die is ook erg groot, dus we hebben gekozen voor de pergola.”

Louise Legtenberg was blij verrast door het huwelijksaanzoek. (foto: Caspar Huurdeman)

Dat het huwelijksaanzoek op vrijdag de 13e is gedaan, maakt Kay niet uit. „Dat had ik mij niet gerealiseerd. Ik wilde het in augustus doen en deze week zou het mooi weer zijn, vandaar deze avond.”

Kay komt af en toe nog naar Baarn om zijn vrienden te bezoeken en voor de natuur. Dat kan hij binnenkort doen met zijn kersverse echtgenote.

Christine Schut

BERKEN

Het berkengeslacht behoort tot de familie van de Betulaceae waar toe ook elzen, haagbeuken, hazelnoten en *Ostrya's* behoren. Allemaal katjesdragers die vroeg in het jaar bloeien, voordat het blad is uitgelopen, zodat het stuifmeel dankzij de wind op de vrouwelijke bloempjes terecht komt.

Na de laatste ijstijd waren de berken de eerste bomen die opkwamen in het verder kale landschap in onze streken waar behalve lage grassen en kruiden alleen dwergberkjes en kruipwilgjes groeiden. De lichte zaden van de berk lieten zich gemakkelijk door de wind over grote afstanden verspreiden waardoor al snel boompjes in de opwarmende toendra konden verschijnen. Echte pioniers, ook dankzij hun vermogen zeer lage temperaturen en een armelijke bodem te verdragen. Vandaar dat zij op zo veel plaatsen op het gehele noordelijk halfmond voorkomen. Op IJsland en op Groenland zijn het de enige bomen die er van nature groeien. De nogal oppervlakkig wortelende berken groeien bij voorkeur in moerassige streken. Daarnaast zijn ze op droge en arme groeiplaatsen te vinden. Dankzij die oppervlakkige beworteling groeit er niet veel in de tuin onder een berk ook al laat het blad voldoende licht door.

In Nederland zijn de ruwe of witte berk (*Betula pendula*) en de zachte berk (*B. pubescens*) inheems. Beide soorten komen in grote delen van Europa voor, de eerste gaat verder zuidelijk en tot ver in Siberië, alleen het hoge noorden in Rusland en Scandinavië valt buiten zijn leefgebied evenals het uiterste zuiden van Europa. De tweede soort bestrijkt het hele gebied van de Noordzee en de Atlantische Oceaan tot aan de Pacific. Hier valt alleen de toendra buiten zijn leefgebied. Een eigenschap voor pionier houtsoorten is dat zij niet erg oud worden geldt ook voor berken. Overal, waar zij de ruimte krijgen slaan berkjes op, een open stukje bos of een heideveld.

Bij de witte berk, *B. pendula*, de latijnse naam zegt het al, hangen de takken naar beneden. Het is een slanke, sierlijke boom. Het blad van de zachte berk, *B. pubescens* is donzig behaard.

In het Cantonspark komen de beide inheemse soorten voor evenals een zwarte berk, een papierberk en sinds kort een *Betula jacquemontii* (een cultivar van de *B. utilis* of Himalayaberk).

De gele hangende mannelijke berkenkatjes worden al in de zomer

Betula pendula @ www.etsy.com, www.ubuy.co.nl, wilde-planten.nl

Betula pubescens @ www.ebben.nl, www.powo.science.kew.org, www.wilde-planten.nl

gevormd. De vrouwelijke katjes, die recht op staan en veel minder zichtbaar zijn, komen pas in het voorjaar te voorschijn. De kleine vruchtjes zijn geveugelde nootjes. Nette huisvrouwen zijn niet zo gelukkig met de uitbundige verspreiding van het zaad.

Veel berken hebben een witte schors. Bij de ruwe berk ontstaan op latere leeftijd diepe zwarte scheuren, waardoor de stam heel ruw wordt. Ook de zwarte berk heeft een donkere heel ruwe, maar niet zo gescheurde, schors. Die van de *B. jacquemontii* is en blijft juist weer heel wit. Die witte schors die zich voortdurend vernieuwt, schilfert gemakkelijk in dunne repen af. Die schors bevat betuline waardoor hij goed bestand is tegen bederf. Schorsstukken werden en worden dan ook veel gebruikt voor allerlei doeleinden, van dakbedekking ofwel schindels, kano's, jassen, beenbekleding en schoenen tot tassen en mandjes. Zelfs in natte toestand kunnen de dunne repen gebruikt worden om vuur te maken. De hunebedbouwers vulden er de open ruimtes tussen de stenen mee op en in Novgorod werden er in de elfde eeuw teksten op ingekrast.

In ons land worden berken niet zo zeer gewaardeerd om het hout, dat niet vochtbestendig is, in Scandinavië zo veel te meer voor meubels, fineer of parket. Het hout is heel licht van kleur. Lars Mytting beschrijft in zijn boek de Vlamberken hoe om mooie berkenstammen metalen banden worden gelegd. Wanneer de bomen dan dikker worden komen de stammen onder spanning te staan waardoor er prachtige vlammen in het hout ontstaan.

Net als bij esdoorns is er een sterke sapstroom in het voorjaar, reden waarom je ze dan niet moet snoeien. Wel wordt er dan sap getapt voor dokter Dralles haarwater bijvoorbeeld. Allerlei heilzame werkingen worden aan het sap toegeschreven, het zou helpen tegen lusteloosheid en voorjaarsmoetheid. Het is als zoetmiddel te gebruiken of om het laten vergisten voor wijn. Aan knoppen en blad zijn allerlei werkzame stoffen te onttrekken als saponinen (zeepstoffen), looistof, hars, vluchtige oliën en glycosiden (suikerachtige stoffen). Aan de saponinen wordt ook een geneeskrachtige werking toegeschreven bij reuma, nier- en blaasaandoeningen. Berkenbladthee werkt vochtafdrijvend en bevordert de spijsvertering.

Betula jacquemontii .www.wallpavic.nl/papierberk, www.jardins-du-monde.be/nl/bomen/544-zwarte-berk.html

In Scandinavië en Rusland slaat men zich na een bezoek aan de sauna met berkentakken. Hier te lande werden de koeien, wanneer zij na de winter de wei in werden gedreven, met berkentakken geslagen om de vruchtbaarheid te bevorderen.

Kortom, een veel interessantere boom dan ik me ooit had voorgesteld.

Literatuur:

Betula - wikipedia

Houtzagers, G. (1954) Houtteelt der gematigde luchtstreek, Deel I: De Houtsoorten, Hoofdstuk V Het geslacht *Betula* (berk), blz. 306 – 323. Tjeenk Willink, Zwolle.

Geertje Bakker

Vruchten van de de gevlekte Aronskelk onder de Kaukasische vleugelnoot

TWEE NIEUWE MAGNOLIA'S IN HET CANTONSPARK

Reeds in de eerste jaren van het Cantonspark hebben magnolia's het park verfraaid. De twee magnolia's vlak na de ingang aan de Faas Eliaslaan en de twee die bij de vijver staan waren reeds ingetekend op de kaart van 1934. Deze bomen hebben dus al een zeer respectabele leeftijd. In de loop der jaren zijn er nog enkele magnolia's in het Cantonspark bijgekomen en nu twee nieuwe exemplaren.

Geschiedenis van het geslacht Magnolia

De *Magnolia* is een groot geslacht met zo'n 300 bloeiende soorten in de onderfamilie *Magnolioideae* van de familie *Magnoliaceae* (tulpenboomfamilie, beverboomfamilie of magnoliafamilie). De *Magnolia* is door Carl Linnaeus vernoemd naar de gerespecteerde Franse botanicus Pierre Magnol.

De *Magnolia* is een zeer oud geslacht. Fossiele vondsten suggereren dat het geslacht heeft bestaan vanaf het Krijt tijdperk (145-66 miljoen jaar geleden). De *Magnolia* is hiermee de eerst bloeiende plant. Voor die tijd sierden alleen coniferen en cycladen de aarde, tezamen met varens en paardenstaarten. Vóór de laatste ijstijd

was de natuurlijke verspreiding over het gehele noordelijk halfrond, ook het grootste deel van het vasteland van Europa. Door de oost-west gelegen bergketens in Europa konden de Europese *Magnolia's* tijdens de laatste ijstijd zich niet terugtrekken naar zuidelijker gelegen, warmere gebieden en werden ze zo ter dood veroordeeld. Heden ten dage is het natuurlijke verspreidingsgebied van de diverse *Magnolia*-soorten vooral in Oost- en Zuidoost-Azië, daarnaast in het oosten van Noord-Amerika, Midden-Amerika, West-Indië en enkele soorten in Zuid-Amerika.

Zoals boven vermeld waren magnolia's de eerste bloeiende planten, lang voordat de bijen ten tonele verschenen. De methode van bestuiving was, en is nog steeds grotendeels, door keverachtige insecten. Deze kevers worden aangetrokken door de geur van de bloemen, de eetbare weefsels en het stuifmeel. Om een succesvolle bestuiving te garanderen, konden bij de oudste soorten de binnenste bloembladen van de bloem zelfs dagenlang goed gesloten blijven, waardoor bezoekende kevers veilig konden eten en tegelijkertijd bedekt raakten met stuifmeel. Om schade door deze bestuivende kevers te voorkomen, zijn de vruchtbladen van

Magnolia bloemen extreem taai.

De *Magnolia* is echter eenhuizig, wat betekent dat zowel mannelijke als vrouwelijke bloemen op dezelfde plant aanwezig zijn. Om het risico van zelfbevruchting door de bezoekende kevers te voorkomen, zullen op een individuele plant de mannelijke en de vrouwelijke organen niet tegelijkertijd rijp zijn. Hierdoor gaat de kever met stuifmeel van de mannelijke bloem van de ene plant naar de vrouwelijke bloem van een ander exemplaar.

Magnolia jagers

De eerste *Magnolia* in Engeland/ Europa werd in 1688 geïntroduceerd door de zendeling John Bannister. Dit was de *Magnolia virginiana* (Moerasmagnolia), vernoemd naar haar vindplaats Virginia (VS). Al snel volgde de ene na de andere

Magnolia virginiana (@www.fulhampalace.org/news/replanting-the-past).

introductie vanuit de VS en tegen 1800 waren de meeste Amerikaanse soorten geïntroduceerd en werden ze ook gekweekt.

Het is echter minder duidelijk wanneer de eerste *Magnolia* uit het veel minder toegankelijke Azië werd geïntroduceerd. Mogelijk was dit de *Magnolia coco* (een subtropische soort) in 1786. Voor de introductie van *Magnolia denudata* (naakte *Magnolia*), door Joseph Banks, worden twee jaartallen genoemd. Volgens John Sims¹ was het 1780 (en dan zou dit de eerste Aziatische soort in Europa zijn), volgens Loudon² was het 1789.³ *Magnolia denudata* werd in 1790 gevolgd door *Magnolia liliiflora*. Daar bleef het bij, totdat halverwege de negentiende eeuw Von Siebold, met in zijn kielzog een aantal Engelse, Russische en Amerikaanse verzamelaars, planten uit Japan naar het Westen begon te verschepen. De meeste Aziatische introducties zouden echter pas gedaan worden door twee plantenjagers in de 20ste eeuw.

De eerste plantenjager, George Forrest, werd door de Royal Botanic Gardens in Edinburgh gestuurd om plantenspecimens in Azië te verzamelen. Zeker het reizen in China was niet ongevaarlijk. Zeker vanaf 1905, toen de Britten het Chinese

Lama (Tibet) binnenvielen en elke buitenlander als een bedreiging werd gezien. Als gevolg hiervan moesten hij en zijn team van 17 plantenverzamelaars vluchten, met vijandige inboorlingen op hun hielen. Na een vlucht van negen dagen, bereikte hij meer dood als levend een dorp dat bewoond werd door de vriendelijke Lissoos (een substam van de Tibetanen); het dorps hoofd slaagde erin Forrest en de enige andere overlevende van zijn team China uit te smokkelen. Tijdens zijn reizen slaagde George Forrest er toch in zo'n 31.000 plantensoorten te verzamelen, waaronder acht van het geslacht *Magnolia*, waarvan drie die nieuw waren in cultuur.

De tweede plantenjager, Ernest Henry Wilson, beleefde iets minder spannende avonturen. Hij introduceerde meer dan 1.000 plantensoorten uit Azië, waaronder acht nieuwe soorten *Magnolia*, wat hem de belangrijkste 'Magnolia-jager' maakte die de wereld ooit heeft gezien. Zijn introducties waren: *M. wilsonii*, *M. dawsoniana*, *M. delavayi*, *M. sprengeri*, *M. officinalis*, *M. sinensis*, *M. sargentiana* en *M. sargentiana var. robusta*.

Magnolia sieboldii

De eerste nieuwe *Magnolia* die ik hier zal beschrijven is er een die tot 2015 ook in het Cantonspark heeft gestaan. Het betreft de *Magnolia sieboldii*. Deze soort werd voor het eerst genoemd als *M. parviflora* door Siebold en Zuccarini in 1845, gebaseerd op een exemplaar dat door de Japanse botanicus Keisuke Ito (1803-1901) aan Von Siebold was gegeven toen ze elkaar in 1827 ontmoetten, maar zou later omgedoopt worden tot *M. sieboldii* door K. Koch in 1853. In Engeland zou deze boom pas geïntroduceerd worden rond 1879 door de kwekerij Veith.

De Nederlandse naam voor *Magnolia sieboldii* is Chinese magnolia; in het Engels heeft deze struik meerder eamen, te weten Siebold's *Magnolia*, Oyama *Magnolia* of Korean mountain *Magnolia*

M. sieboldii is inheems in oostelijk Azië: Oost-China, Japan en Korea. Het is een kleine, meerstammige bladverliezende boom of grote struik met slanke takken en een ronde kroon. Na verloop van tijd kan de boom uitgroeien tot 4-6 meter hoog en breed. De 6-15 cm grote bladeren staan afwisselend en zijn breed elliptisch tot omgekeerd

Magnolia sieboldii, deze foto is genomen op 9 mei 2009 toen er nog een struik van deze soort in het Cantonspark stond.

Magnolia sieboldii links de bloem en rechts the vrucht (@www.en.wikipedia.org/wiki/Magnolia; www.commons.wikimedia.org/wiki)

eirond, de punt abrupt toegespitst en de basis afgerond. Boven zijn de bladeren donkergroen en kaal, aan de onderzijde zijn ze blauwgroen. Ze zijn eerst behaard, later alleen op de hoofdnerf met 6-10 nerfparen.

Het meest onderscheidende kenmerk van de soort is de relatief lange bloemsteel; de bloemen hebben - in plaats van volledig hangend te zijn, zoals bij de gelieerde *M. wilsonii* en *M. sinensis* - een meer horizontale houding en 'kijk je in het gezicht' (zoals Millais het uitdrukte). De 10 cm grote, komvormige bloemen bloeien vaak niet allemaal tegelijkertijd, maar verschijnen met een paar tegelijk van mei tot augustus op de bladrijke scheuten, met een hoofdbloei omstreeks eind juni/begin juli. Ze geuren heerlijk friszuur en bestaan uit 9-12 zuiver witte bloembladen. De stampers (vrouwlijk) zijn groen, maar de meeldraden (mannelijk) zijn opvallend karmijnrood en contrasteren fraai met de witte bloemen. Later in het jaar vormen zich rood-roze, 3-4 cm grote vruchten met scharlakenrode zaden. De *M. sieboldii* die in het voorjaar van 2021 is geplant, is nog een jong exemplaar, dus het is nu nog afwachten wanneer de eerste bloemen verschijnen.

Nationale bloem van Noord-Korea

Magnolia sieboldii is de nationale bloem van Noord-Korea. Zij symboliseert het nationale karakter van het land dat vele ontberingen heeft doorgemaakt en vastbesloten is standvastig te blijven. De bloem staat voor macht en gezag, maar ook voor moed. De bloemen worden gebruikt bij vieringen en ceremonies in het hele land, maar ze worden ook gebruikt als symbool van kracht en weerstand.

De exemplaren die de plantenjager Wilson in Noord-Korea heeft gevonden zijn de mooiste van haar soort, met de diepste kleuren van de meeldraden. Daar groeien deze magnolia's aan de voet van de bergen, enigszins beschermd tegen harde wind en ijs, maar wel met zeer lage wintertemperaturen en de nakomelingen van deze struiken zijn ook het beste winterhard (USDA zone 5-6).

Magnolia x brooklynensis 'Yellow Bird'

Hoewel we in het Cantonspark proberen zoveel mogelijk echte soorten of alleen in de natuur ontstane 'cultivars' te planten, zijn er bepaalde bomen of struiken die door een bijzondere eigenschap

In Noord Korea staat *M. sieboldii* afgedrukt op de bankbiljetten.

een uitzondering op het beleid kunnen zijn. Deze magnolia is zo'n uitzondering.

Magnolia × *brooklynensis* is een hybride die is ontstaan in de Brooklyn Botanic Garden (BBG) als een kruising tussen *M. acuminata* (afkomstig uit het oosten van de VS) en *M. lilliflora* (afkomstig uit China en Japan). *M. lilliflora* leverde het mannelijke stuifmeel en de bloemen van *M. acuminata* waren de vrouwelijke ontvangers. Hieruit kwamen levensvatbare zaden. Het epitheton *x brooklynensis* in de naam verwijst naar Brooklyn Botanic Garden in Brooklyn, New York.

Brooklyn Botanic Garden is in tuinbouwkringen beroemd vanwege

de introductie van de geelbloeiende *Magnolia*, maar de geschiedenis van het magnoliaveredelingsprogramma van de BBG is niet zo bekend. De botanische tuin lanceerde het programma in 1953 in zijn R&D-faciliteit, het Kitchawan Research Center, in Ossining, New York. Tegen 1991, toen het programma eindigde, had BBG acht *Magnolia*-hybriden ontwikkeld die heden ten dage nog steeds op de markt zijn. Ze behoren tot de later bloeiende *Magnolia*'s en bloeien tussen half april en half mei.

Het zijn over het algemeen snelgroeïende, bladverliezende bomen die een hoogte kunnen bereiken van 10 meter. Enkele × *brooklynensis*-cultivars zijn 'Evamaria' (licht purper met orange, geel en groen),

Magnolia x brooklynensis 'Yellow Bird' (@www.gapphotos.com).

Magnolia x brooklynensis 'Yellow Bird' (@www.ebben.nl)

'Hattie Charthan' (licht geel met magenta-rose adering), 'Woodsman' (donkerpaars met gelig roomgroen en doorzichtig roze). Deze caleidoscoop aan kleuren lezend, zal het u niet verbazen dat – afgezien dat de bloemen zeer opvallend en afwijkend zijn – de meningen over deze hybriden nogal verdeeld zijn. Echter, één van de fraaiste hybriden uit dit kweekprogramma is de 'Yellow Bird' (geel).

M. x brooklynensis 'Yellow Bird' ontstond in 1967 uit een terugkruising van *M. x brooklynensis* 'Evamaria' met *M. acuminata* var. *subcordata* maar zou pas in 1981 benoemd en

geïntroduceerd worden. Door deze terugkruising is de bloei net iets later dan bij de andere hybriden en is de gele bloemkleur versterkt. De bloemen van deze boom hebben nu een van de beste heldere, citroengele kleur van alle nieuwe gele hybride *Magnolia*'s. Deze hybride is gekweekt door Doris Stone van de BBG.

M. x brooklynensis 'Yellow Bird' is een middelgrote boom met een regelmatig piramidale tot breed eironde kroonvorm en een halfopen kroonstructuur. Deze boom komt op 20-jarige leeftijd al op zijn uiteindelijke hoogte van zo'n 10 meter met een spreiding van 6 meter.

De grote eivormige bladeren met toegespitste punten zijn groen glanzend aan de bovenzijde en blauwgroen aan de onderzijde. In de herfst krijgen ze een redelijk goede hele herfstkleur alvorens ze bruin worden en vallen.

De halfgevolle, rechtopstaande bloemen zijn groot en tulpvormig, en vrijwel zuiver geel. De bloemen zijn opgebouwd uit zes bloembladeren die ook naarmate ze ouder worden slechts een weinig oplichten. De meeldraden zijn donkergeel tot beige, de stamper lichtgroen. De bloei in april-mei is rijkelijk en - afhankelijk van het weer en de standplaats - net vóór, tegelijk samen met het uitlopen van het nieuwe blad, of net erna. De vruchten zijn onopvallend.

Literatuur:

- Bean, W.J. (1973), *Trees and Shrubs Hardy in the British Isles Vol II* (Bean and Murray publishers)
- Boom, dr.B.K. (2000), *Nederlandse Dendrologie* (Ede)
- Murata, H. & Murata, J. (2016), 837. *Magnolia Sieboldii* (p. 201-207), in *Curtis's Botanical Magazine*, deel 33, No.3
- Rankin, G. (1999), *Magnolia*. China: Hamlin.
- Shaw, W. (2017), *Eight Magnolia Hybrids Bred by Brooklyn Botanic Garden*, op de website van Brooklyn Botanic Garden (www.bbg.org)

Treseder, N.G. (1978), *Magnolias* (Londen), *Early References to Magnolia* (p. 9-13) en *The first Magnolia Introductions* (p. 14-17)

History and Breeding of Yellow Magnolias, website van Caerhays Estate (UK) (visit.caerhays.co.uk)

Angelique Bosch van Drakestein

Eindnoten

- 1 Sims, J. (1814), *Magnolia conspicua*, in *Curtis's Botanical Magazine*, deel 39, sub tab. 1621
- 2 Loudon, J.C. (1838), *Arboretum et Fruticetum Britannicum* (Londen), deel 1: 278, sub *Magnolia conspicua*
- 3 In Banks' biografie is onder geen van beide jaren iets over een reis naar China te vinden.

VOORTGANG RESTAURATIE CANTONSPARK

De groenbemester die in de nog legen vakken was ingezaaid is goed opgekomen. Op enkele stukken had Hans Knotters er nog wat restanten bloemenmengsel doorheen gemengd waardoor de bloei extra mooi was. De nieuwe grond – die erg compact geworden was doordat het met nat weer aangebracht was met daaroverheen het nodige machineverkeer – is mooi luchtig geworden.

De rand met nieuwe grond aan de zijde van de Piet Heinlaan is ingezaaid met een bijen-

vlindermengsel dat een specialist van Donker Groen voor ons had samengesteld. Dit mengsel bestaat uit 120 verschillende soorten bloemen, zowel eenjarig als meerjarig. Ruim 1700 m² is met dit mengsel ingezaaid en de bedoeling is dat dit zich over een groter deel van 'het weiland' gaat verspreiden. Tot diep in november stond dit deel van het Cantonspark ook nog in bloei.

In november en begin december is een deel van de nieuwe plantvakken ook al ingeplant met de 'definitieve' beplanting. Definitief tussen

De rand met nieuwe grond aan de zijde van de Piet Heinlaan is ingezaaid met een bijen-
vlindermengsel

aanhalingstekens, omdat we altijd zullen moeten blijven bijsturen. Bij de vakken langs de toegangslaan vanaf de Faas Eliaslaan zullen dit voorjaar nog rozen erbij worden geplant en nog wat eenjarigen. Op het bijgaande kaartje ziet u welke vakken nu zijn ingeplant, de overige vakken zullen in het voorjaar worden ingeplant. De borders direct rondom de Wintertuin

zijn nu ook grotendeels ingeplant. De beplanting hiervan zullen we in de volgende nieuwsbrief beschrijven. Op de volgende pagina's is een selectie van soorten geïllustreerd.

Angelique Bosch van Drakestein

Vak 1 struiken: *Hibiscus syriacus* 'White Chiffon' (Altheastruik), *Viburnum implicatum* f. *tomentosum* 'Kilimanjaro Sunrise' (Japanse sneeuwbal)

Vak 1. vaste planten: *Achillea millefolium* 'Terracotta' (Duizendblad), *Echinacea purpurea* 'Kim's Knee High' (Zonnehoed), *Echinacea purpurea* 'Summer Cocktail' (Zonnehoed), *Echinacea purpurea* 'Magnus' (Zonnehoed), *Geranium* × *oxonianum* 'Wargrave Pink' (Oxford geranium), *Geum* 'Totally Tangerine' (Nagelkruid)

Vak 1. vaste planten: *Sanguisorba* 'Pink Brushes' (Pimpernel), *Briza media* (Beverdies of trilgras),

Vak 2. De zon en de schaduwvakken: *Hydrangea serrata* 'Fuji Waterfall' (in de schaduwvakken), *Aquilegia vulgaris* 'Alba', *Astrantia major* 'Shaggy', *Coreopsis verticillata* 'Moonbeam'

Vak 2. De zon en de schaduwvakken zijn min of meer hetzelfde beplant met lichte verschillen. Hier worden alle planten gezamenlijk weergegeven: *Digitalis* 'Goldcrest', *Geum* 'Totally Tangerine', *Hemerocallis liliosphodelus*, *Hesperis nivea*, *Lupinus* 'Gallery White', *Papaver orientale* 'Harvest Moon'

Vak 2. De zon en de schaduwvakken zijn min of meer hetzelfde beplant met lichte verschillen. Hier worden alle planten gezamenlijk weergegeven: *Phlox divaricata* 'May Breeze', *Trollius x cultorum* 'Lemon Queen', *Trollius x cultorum* 'Cheddar', *Verbascum phoeniceum* 'Flush of White'

Vak 3. De struiken waren hier reeds in het voorjaar geplant. Afgelopen november is hier alleen de bodembedekking geplant. Dit is *Hakonechloa macra* 'Nicolas' (Japans berggras). De cultivar 'Nicolas' krijgt een wat mooiere herfstkleur voordat het in de beige winterkleur overgaat.

Vak 4. Vaste planten en gras, gemengd geplant: *Stipa tenuissima* (Vedergras), *Verbascum* 'Clementine' (Toorts), *Anemone* x hybrida 'Ruffled Swan' (Herfstanemoon), *Agapanthus* 'Liam's Lilac' (Afrikaanse lelie)

Vak 5. Hier is nu ca. 50% beplant. De opengebleven stukken zullen in het voorjaar met diverse hosta's aangevuld worden. *Polystichum polyblepharum* (Niervaren), *Dryopteris sieboldii* (Schildvaren, Siebold's wood fern).

Vak 5. Vaste planten: *Pulmonaria saccharata* 'Mrs. Moon' (Longkruid), *Saxifraga urbium* (Schildersverdriet, Steenbreek, London Pride), *Persicaria bistorta* 'Superba' (Adderwortel), *Brunnera macrophylla* 'Jack Frost' (Kaukasisch vergeet-me-nietje).

Vak 6. Struiken, gras en vaste planten als afscheiding van het terras naar het gazon toe. *Luzula nivea* (Veldbies), *Aquilegia vulgaris* 'Heidi' (Akelei).

Vakken 7 & 9. Schuine hellingen vanaf het terras naar 't Rond toe. Een aantal struiken waren nu niet leverbaar en zullen we hopelijk in het voorjaar kunnen inplanten. *Potentilla fruticosa* 'Princess' (Struikganzerik), *Lavendula rosea* (Roze lavendel), *Berberis thunbergii* 'Atropurpurea' (Zuurbes), *Aster novae-angliae* 'Barr's Pink' (Herfstaster), *Aster novi-belgii* 'Fellowship' (Herfstaster), *Physalis alkekengi* var. *franchetii* (Lampionplant)

Vak 8. Voor de keermuur is een smalle strook *Miscanthus sinensis* geplant. Dit gras wordt ongeveer 1,75 meter hoog. De bezoekers van de Wintertuin die op het (verhoogde) terras zitten zodoende iets minder op een 'podium' zodat ze prettiger en wat meer beschermd zitten. De cultivar *Miscanthus sinensis* 'Ghana' krijgt een mooie oranje-rode herfstkleur.

Vak 10. Buitenzijde hek bij de ingang van de Abel Tasmanlaan. Ook hier zullen in het voorjaar nog struiken bij geplant worden. Struiken: *Abelia x grandiflora* 'Kaleidoscope'. Vaste planten: *Achillea* 'Terracotta', *Achillea* 'Walther Funcke', zie ook volgende pagina.

Vak 10. Buitenzijde hek bij de ingang van de Abel Tasmanlaan. Vaste planten: *Geranium* 'Blue Cloud', *Geranium* 'Rozanne', *Helianthus* 'Mardi Gras', *Helianthus* 'Rubinzweg', *Helianthus* 'Sahin's Early Flowerer'.

Stichting Vrienden van het Cantonspark
Secretaris: Mevr. G.H.J. de Lange-Meijer
Rembrandtlaan 29, 3741 TA Baarn.
Tel: 035 - 541 3356.
Email: secretariaat@cantonspark.nl
www.cantonspark.nl